

ת"פ 199/05 - מדינת ישראל נגד בגין ברהה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14-05-1991 מדינת ישראל נ' ברהה (עוצר)
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבנור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז רוד ליכטר-סול

המאשימה

נגד

בגין ברהה (עוצר)
ע"י ב"כ עוז צבי הלפיגוט

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדיר המחלוקת בין הצדדים:

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 14.4.25.04 בשעה 04:36 או בסמוך לכך, ברחוב הגדור העברי 33 בתל-אביב, פנה הנאשם לבג' י' ק' (להלן - המתלוונת), ודרש ממנו להתקרב אליו. משיסירבה המתלוונת לעשות כן החל הנאשם לקלל אותה באומרו: "מה את לא שומעת, את חרשת يا זבל". בתגובה ענתה המתלוונת לנאשם ואמרה: "מה אתה רוצה ולמה אתה מקלל אותי זבל. אתה זבל". בשלב זה שלף הנאשם סכין וניסה לזכור את המתלוונת ואת בן זוגה שהיא עמה, מר א' ט' (להלן - המתלוון). עובי אורח ניסו להגן על המתלוונת והנאשם ברוח מהמקום.

לאחר סריקות אוטר הנאשם, כשהוא אוחז בטיק שחור ובו סכין ושטר כסף מזויף על סך 100 ₪ (להלן - הסכין ושטר הכסף המזויף, בהתאם). השוטר עוז פטאוי הודיע לנאשם על מעצרו, אך הנאשם התנגד הנאשם לכבלתו באזקיים תוך שהוא מנופף בידיו לכל עבר. בהמשך הדברים, בתום חקירת הנאשם בתחנת המשטרה, אישם הנאשם על החוקר, השוטר בינה דבר, באומרו: "אם הייתה בחוץ בלי מדים, הסכין זה היה עלייך ולא עלייה כי אני לא מפחד מהמעצר בישראל. אני הייתי עצור בבור זה בשביili בית מלון. אתה יכול לבוא לבדוק מי אני. תשאל מי זה ברהה, יגידו לך מי אני".

על רקע עובדות אלה הוגש הנאשם, בכתב האישום, בовичוק ארבע עבירות: איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); החזקת אגרוף או סכין למטרה לא כשרה, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין; החזקת שטר כסף מזויף, לפי הוראות סעיף 2(2)462 לחוק העונשין; ושימוש בכוח או באיזמים כדי למנוע מעצר חוקי, לפי הוראות סעיף 47(א) לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח משולב], תשכ"ט-1969 (להלן - הפקודה). לעניין שטר

הכסף המזוייף של העיר, כי בכתב האישום הואשם בזיוף שטר הכסף, אך אין מחלוקת כי מדובר בטיעות קולמוס והעבירה הנכונה, בהתאם לעובדות כתב האישום, היא, כאמור, העבירה של החזקת שטר כסף מזויף (ר' גם דברי ב"כ המאשימה בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 5).

.4. הנאשם, שהינו נתן זר מרירותו, ציין בתחילת הדיונים בבית המשפט כי הוא יודע עברית היטב ואין לו צורך במתורגמן (ר' בפרוטוקול, עמ' 2 שורה 10). עם זאת, בהמשך הדברים, לרבות במהלך עדותו לפני, הסתייע הנאשם במתורגמן לשפה הטיגרית. בתשובתו לאישום, מפי בא-כווּוּ, הוודה הנאשם בנסיבותיו במקום ובמועד המציגים בכתב האישום. בהמשך הדברים הסתבר כי הנאשם מודה גם במפגש עם המתלוונת והמתלוון באותו מקום ומועד. יחד עם זאת כפר הנאשם בביצוע כל עבירה שהיא. בנוסף, לעניין הסיכון טען הנאשם כי מדובר במצית-סיכון, שהחזקתו כשרה, ולענין שטר הכסף המזוייף טען הנאשם שלא ידע כי מדובר בשטר מזויף (ר' בפרוטוקול, עמ' 6).

פרשת התביעה:

.5. נוכח גדר המחלוקת בין הצדדים, כפי שתואר לעיל, זומנו מטעם המאשימה לעדות חמישה שוטרים, וכן המתלוונת והמתלוון. כמו כן הוגש מספר מסמכים בהםם, בין השאר, דוחות העימותים שנערכו בין המתלוונת לבין הנאשם (ת/3) ובין המתלוון לבין הנאשם (ת/4).

.6. השוטרים אלירן חייטוב ועווז פטאיב היו בסיפור בניידת משטרת, יחד עם עוד שני שוטרים, עת במועד הנ��וב בכתב האישום נתקבלה בניידת קריאה אודוט אירוע קטטה ברח' הגדור העברי 33. השוטרים הגיעו למקום, שכן היו באזור. השוטרים חייטוב ופטאי ערכו דוחות אודות פועלותיהם וזומנו להעיד לפני.

.7. השוטר חייטוב, מפקד הצוות (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 23), ציין בדו"ח הפעולה שערר כללהן:

...בהתגוננו למקומות הבחנותי בבחורה אריתראית (המתלוונת - ש.א.)... אשר הייתה נסערת ונפנתה אליו בשפה האנגלית וביקשה עזרה. לשאלתי מה קרה? הנ"ל מסרה לי כי בחור אריתראי ניגש אליה ואיים עליה (ע)ם סיכון ושתייתן לו כסף, לציין כי המודיעעה מסרה כי הלכה ברחוב הנ"ל יחד עם ידיד שלה (המתלוון - ש.א.)... אשר טען גם הוא כי ראה הכל ומוקן לעוזור לי לבצע סריקות אחריו (הכל התנהל בשפה האנגלית), לציין כי הבנתי מהקורבן כי ככל הנראה הלכה ביחד עם ידיד שלה ברחוב ונתין זר אחר שאינו מוכר להם הגיע ואיים (ע)ם סיכון ורצה לחתת לה כסף, וכך ציין כי תהאלתי את הקורבן מספר פעמים על מנת לוודא שלא מדובר בסכסוך או אלמ"ב ולטענתה ביחיד עם ידיד שלה המשיכו בגרסה שניسو לשודוד אותם ללא היכרות מוקדמת עם הקורבן... יצאתי ביחיד עם שותפי והקורבן לבצע סריקות אחר החשוד... לכיוון גינט לוינסקי לפתע הקורבן מצבייע(ה) על חשוד אשר יושב במבנה על מזון ולידו תיק גב שחור ומצביעה על החשוד וטוונת שזה הוא, כאשר ביחיד עם שותפי עוז ואפי ניגשנו לחשוד (הנאשם - ש.א.) שאלתי אותו מה מעשיו והנ"ל טען שסתם יושב. לשאלתי של מי התקיק? הנ"ל טען שלו, ציין כי הנ"ל מדובר עברית...

...כאשר החשוד נלקח לתכחנה החשוד אמר "היא חייבת לי כסף" מבלי שראה את הקרבן מכיוון שביקשתי ממנו שתறחך מהמקום ומבלי להסביר לחשוד את החשודות נגדו והמעורבות שלו

בairou... כמו כן ביצועי חיפוש בכליו של החשוד ומצאתי בכיס השמאלי חיצוני של התקיק סcin
קפיית... הסcin אשר בלטה מחוץ לכיס של התקיק בשטח כאשר ברגע המעצר הוצאתו
עם כפפה...

...בתמונה ניסיתי להמשיך לחשול את הקורבן והעד (המתלוננת והמתلون - ש.א). על מנת לקבל
יותר פרטים אך השניים דוברים את השפה הטיגרית/אמهرית וכל מה שהבנתי באנגלית והשניים
המשיכו בקורס שאין ביניהם לחשוד היכרות עמוקה וכי החשוד הגיע ברחוב לפטע וללא סיבה
דרש כסף באיזומי סcin וכי הנ"ל בטוחה שהחשוד שנעצר זה החשוד... (ר' בדו"ח ת/8).

.8. בחקרתו הנגידית עמד השוטר חייטוב על האמור בדו"ח הפעולה שערך. חייטוב עומת עם
העובדת שגרסת המתלוננים אינה כוללת טענה לדרישת כסף על ידי החשוד ונתקUSH להסביר את
הדברים, אך אמר שאין לו הסבר לכך (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 22). עוד יש לציין כי במקום אחד
בחקרתו הנגידית אמר חייטוב "...אם תקרה את דוח הפעולה, הסcin בצבאה מחוץ לכיס השמאלי או
הימני של המכנס" (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 30), הגם שבדו"ח רשם, כאמור, שהסcin בלטה מחוץ
לכיס של תיק הגב של הנאשם.

.9. כאמור, השוטר פתאי העיד אף הוא לפני. דו"ח הפעולה שערך (ת/7) כולל תיאור הדומה לזה
של השוטר חייטוב. השוטר פתאי ציין בדו"ח הפעולה כי לאחר שאותר הנאשם לו על דבר
מעצרו והוביל אותו, יחד עם שוטר נוסף, לתחנת שרת, הנמצאת למרחק של מטרים ספורים. על פי
האמור בדו"ח הפעולה שערך פתאי הנאשם לתנגד למעצרו, הוביל לתחנה ושם נערך עליו חיפוש גופני,
בשירותים, בהסכמה; כלහן:

...לצין שהחשוד התנגד בידו לצדדים בך שאני תפости את ידו הימנית (כך במקור - ש.א).
בחזקה והובלתי אותו לתחנה... במהלך החיפוש בשירותים של התחנה נתפס שטר מאה שקלים
מזויף רשום עליו בכחול דוגמה...

לצין כי בוצע חיפוש בכליו מכיוון שבשיטה נתפס סcin בתיקו... כמו כן נשאל את הסכמתו לגבי
הchiposh הנ"ל, הסכים... (ר' ת/7).

.10. באשר לנסיבות האירועים נשוא כתוב האישום עצמו העיד לפני המתלוננת והמתلون. בחקרתו
הראשית תיארה המתלוננת את מהלך האירועים, באמצעות מתורגמן לשפה הטיגרית, כלහן:

ת: **היתם** בדרך מהבית, היו שם עובדות רחוב, הנאשם קרא לי מאיצה בית,
בהתחלת לא התייחסתי כשהוא קרא לי, המשכתי הלאה, בשנית הוא קרא לי
שוב, ואמר לי למה את לא עונה לי בכלל, סתוםה, אמרתי לו למה אתה אומר לי
ככה. הוא שלף סcin, נבהلتני וצרכתי. ולאחר מכן, חברי שלי חזר אחריה, ועוד
היו שניים שעוברי אורח, השניים והבן שלו ניסו לקחת ממנו את הסcin ואני
התקשרתי אליו רגע למשטרה. כשהתקשרתי למשטרה הנאשם אמר לי שהוא
בעצמו שוטר. הגיעו השוטרים הוא כבר לא היה במקום, ברוח, הלכו לחפש אותו,
מצאנו אותו, הוא אמר שהוא ירצה אותנו. הגענו לתחנת המשטרה, השוטרים
דיברו איתנו, במשטרה הוא טען שאני זונה, שאני מקבלת כסף מגברים והוא
עשה זאת במטרה לסקסן ביןינו לבין בעלי, והוא טען שהוא יכול להשיג את
מספריו הטלפון של הסודנים שבאים אליו. אני רוצה שהוא יציג את המספריו

טלפון של הסודנים שבאים אליו בغالל שהוא טוען שהוא היה מביא לי את הסודנים שישלמו לי תמורת שירות מיני.

ש: מה קרה עם הסכין. תתاري מה הוא עשה עם הסכין.

ת: **מדגימה תנוועה של הנפת היד** (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 19 ואילך).

.11. המתלוונת נחקרה בחקירה נגדית נמרצת. המתלוונת עומרה עם טענה כי המתלוון מסר שהוא ניסתה להוכיח את הנאשם נעל. בתגובה חייכה והשיבה שהוא התגוננה עם הידיים אך אינה זכרת אם חליצה נעל (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 4 ואילך). בהמשך הדברים, סיפרה המתלוונת כי הנאשם פנה אליה וקרא לה בשם גנאי, מתוך מקום "לא כל כך מכובד", וכי באותה העת המתלוון הלך לפניה (שם, עמ' 19 שורה 11 ואילך). כפי שעלה בעימות שנערכ בינם לבין הנאשם, וכן מהמשך עדותה של המתלוונת, המקום בו שהה הנאשם היה בית בשות (ר' ת/3, שורה 33 ואילך; בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 30).

.12. באשר לדבריו של השוטר חייטוב, שלפיים המתלוונת אמרה לו שה הנאשם דרש ממנו כסף, הכחישה המתלוונת את הדברים. המתלוונת טענה שהנאשם לא דרש ממנו כסףaira וhosifah שלא אמרה כך לשוטרים (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 13 ואילך). בהקשר זה לא לモתר להעיר כי בחקרתה החזרה הבירה המתלוונת שבשת לא היה מתרגמן ועל כן הייתה בעיה של תקשורת עם השוטרים וכי הם שוחחו ב"תערובת של שפה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 11).

.13. ב"כ הנאשם שאל את המתלוונת מדוע מסרה בעדותה הראשית כי בעת שנטפס איים עליה הנאשם ברצח, כאשר, כך לפי טענת הסניגור, הדברים לא נאמרו בהודעה שנגבתה מהמתלוונת במשפטה. המתלוונת השיבה כי הנאשם אמר כך כשנעצר (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 22), והוסיפה: "אני אמרתי. אני לא רושמת" (שם, שורה 20).

.14. המתלוונת נשאה אודות היכרותה עם הנאשם והסבירה כי מדובר בהיכרות שטחית, מתוך כך שהנאשם נהג לבוא לביר אותו היא מנהלת יחד עם המתלוון (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 6 ואילך). דברים דומים אמרה המתלוונת בעימות עם הנאשם, ר' ת/3, שורה 4 ואילך. ר' גם ת/5. בהמשך הדברים אישרה המתלוונת שבתקופה מסוימת התגורר הנאשם עם קרוב משפחה שלו, אף היה מתקשר אליה, אך שבה וטענה כי היכרותה עם הנאשם היא מהבר (ר' בפרוטוקול, עמ' 20, שורה 17 ואילך).

.15. באשר לairaע נשוא כתוב האישום חזרה המתלוונת וטענה כי לא קבועה פגיעה כלשהי עם הנאשם וכי מדובר במצבה של הנאשם. לגורסתה, כפי שהuidה גם בעדותה הראשית, דובר בפגיעה אקראייה, כאשר הנאשם ראה אותה מתחר בית בשות בו שהה וקרא לה, ומכאן התפתח האירוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 23 ואילך).

.16. כאמור, גם המתלוון העיד לפניי, אף הוא באמצעות מתרגמן לשפה הטיגרית, ותייר את האירוע בחקרתו הראשית כלהלן:

ת: **הינו בעבודה כל הלילה, בסביבות ארבע לפנות בוקר, אני הייתי לפני המתלוונת במרחיק של עד שלוש מטר, שמעתי אותה צורחת, חזרתי אחורה, כשחזרתי ראיתי אותה עם דבר, שנשאה נעל, מניפה ככה. הוא היה עם סכין,**

רצה לזכור אותה. חשבתי שהוא רוצה לזכור רק אותה, אבל כשbate'i ושאלתי
 למה הוא רוצה לזכור גם אותו. היו עוד שניים שהיו הולכים בסביבה שלנו, גם
 הם חזרו אחריה. אני נורא עסתה רציתן לעצור אותם עם הסכין, הוא ברוח, היא
 התקשרה למשטרת, השוטרים לא הגיעו מהר, רצינו להתקדם לכיוון הבית,
 פתאום הם הגיעו, שאלו אותנו מה קרה, הסברתי להם שנתקלנו בבעיה צוז וכזו,
 לקחו אותנו בנידת. אני נסעת עם הנידת, חיפשנו אותו לא מצאנו, הגענו
 לתחנת המשטרה, הוא היה שם בתחנת המשטרה...

תתאר מה הנאשם עשה עם הסכין.

ת:
 מאיפה הוא שלף את הסכין אני לא יודע, לא ראיתי. מדגים מה עשה עם
 הסכין. המדבר בסכין מתקפלת. חזרתי רציתן לעצור אותו, הוא רצה לזכור את
 כולם. מדגים נפנוף עם הסכין לכל הכוונים. הוא הסתובב עם הסכין, לא
 הצליח לTrap אוטו. היו עוד שניים שרצו לtrap אותו והוא ברוח... (ר'
 בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 27 ואילך).

17. בחקרתו הנגדית הבahir המתלוון כי מכיוון שצדד לפניו המתלוונת הוא לא ראה את תחילת
 האירוע, אלא רק את המשכו, כפי שתיאר בחקרתו הראשית. המתלוון הוסיף וציין כי אכן יודע מה הייתה
 מטרתו של הנאשם וכי לא שמע שה הנאשם דיבר על כסף וגם לא אמר זאת לשוטרים (ר' שם, בהמשך
 הדברים). עוד יש לציין כי במהלך העימות שנערך בין המתלוון לבין הנאשם הטיח הנאשםomat במתלוון
 "שאתה לא נמצא בעבודה אני משכיב אותך בבר בכספי..." (ר' ת/4, שורה 18) והמתלוון השיב וטען
 שה הנאשםomat כי הוא שקרן ואדם מלוכן.

18. מטעם המאשימה העידו שלושה שוטרים נוספים. השוטר משה צץ, ביום 25.4.14 בבוקר הבוקר
 את הנאשם בתחנת המשטרה מיחידת הסיוור אל חדר החקירות. כאמור בזיכרון אותו כתוב, באותה העת
 מפיו של הנאשם "נדף ריח חריף של אלכוהול" (ר' ת/1. בחקרתו לפני ציון השוטר צץ כי הניח
 שהNewsletter שיכור "אבל לא ברמה של ליפול על הרצתה" - ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 28). כמו כן
 העידו החוקר בינה דבב, שגבה את הودעתו הראשונה של הנאשם, ביום 25.4.14 (ת/9א), והחוקר
 מוקט טקה, שגבה את הודעתה השנייה, ביום 28.4.14 (ת/2), וכן ערך את העימותים ת/3 ות/4
 ואת המזכירים ת/5 ות/6.

19. השוטר דבב ציין, בתחילת הودעה שכאמור גבה, כי הנאשם הינו נתן זו מרירותיה וכי הוא (מר
 דבב) דובר את השפות הטיגרית והאמهرית המדוברות במדינתה זו, אך בכל זאת התעקש הנאשם
 להיחקר בשפה האנגלית-בריטית, ועל כן הוא זמין מתרגמנית לשפה זו. בחקרתו הנגדית נשאל השוטר
 דבב מדוע בכלל חקר את הנאשם כאשר הלה "לא יציב" (ריח חזק של אלכוהול נזוף מהפה שלו)"
 (נאמר בת/9א, שורה 4), וUMBKA בקשה כה מזורה, והשיב כי הנאשם אמר לו שתו אך השיב עניינית
 לשאלות שנשאלו (ר' בפרוטוקול, עמ' 27).

20. השוטר דבב ציין, כאמור בזיכרון שערר, כי בסוף החקירה אמר לו הנאשם שהוא יודע את החוק
 ולפיכך ביקש להיחקר באנגלית, והוסיף:

... אז אמרתי לו (לנאשם - ש.א.) מי שיודיע את החוק לא מסתובב עם סכין, אז הוא אמר לי אם
 הייתה בחוץ בלי מדים הסcin זה היה עלייך ולא עלייה כי אני לא מפחד מהמעצר בישראל. אני

היהți עזר בבור זה בשביי בית מלון. אתה יכול לבוא לברר מי אני. תשאל מי זה ברכה, יגידו לך מי אני (ר' המזכר ת/10).

.21. בתחילת הودעה שגבו השוטר דיבר מסר הנאם גרסה שלפיו הוא קבוע פגישה עם המתלוונת משום שרצה לשכב איתה, כלהלן:

אני יושן ברחוב אין לי בית. אני דיברתי עם חברה שלי (המתלוונת - ש.א.) אמרתי לה שאני רוצה לשכב איתה היום וזה היא אמרה לי שהיא לא יכולה כי יש לה משואה, נראה לי משפחחה שלה, הבוחר שהיא איתה יכול להיות שהוא משפחחה שלה, דיברתי איתם אולי הוא רוצה לזמן וזה רציתי לריב איתם כי הוא היה איתה וזה הזמן לי כמה חברים שלו כדי שייריבו איתי, הוא רצה לריב איתי ראשון בגלל שאני דברתי איתה הוא אמר לי שהיא חברה שלו, הבוחר הזמן שלושה אנשים שייריבו איתי, וזה השוטרים הגיעו אחד השוטרים הרבץ לי והביאו אותו לפה (ר' ת/9א, שורה 8 ואילך).

.22. הנאם הכחיש בהודעתו האמורה כי ביצע עבירה כלשהי. הנאם הכחיש כי החזיק בסכין, ובאשר לשטר הכסף המזויף טען תחילת כי שטר הכסף אינו שלו, ולאחר מכן כי מדובר בסוף אמיתי. עם זאת ראוי לציין שבמסגרת העימות, אשר נערך בין הנאם לבין המתלוונת, התיחס הנאם לשטר הכסף המזויף ואמר: "קיבלתי בבר ידעתו זהה מזויף וחיפשתי את הבוחר שהביא לי ולכן שמרתי את הכסף זהה מזויף" (ר' ת/3, שורה 24), ובהמשך "אני מבן ומודה שהחזקתי בשטר ואני חיפשתי את הבוחר שהביא לי את הכסף על מנת להחזיר לו" (שם, שורה 27).

.23. הודיעו השניה של הנאם, נגבהה כאמור על ידי השוטר טקה, שלושה ימים לאחר גביהה הודהה הראשונה על ידי השוטר דיבר. בהודעה זו סירב הנאם לשף פעולה ולענות על שאלות, הבahir כי גרטתו נמסרה בהודעתו הראשונה והוסיף כי במקומ התרחשות האירועים דנא מצויות מצלמות.

.24. בין לבין ערך השוטר טקה, ביום 27.4.14, את העימות בין המתלוונת לבין הנאם (ר' דז"ח העימות ת/3) ואת העימות בין המתלוון לבין הנאם (ר' דז"ח העימות ת/4). כמו כן ערך מר טקה מזכיר על שיחה שערכ עם המתלוונת בתום העימות (ת/5) ומזכיר המתאר את הסcin (ת/6, ר' גם התצלום ת/12).

.25. לעניין תוכן העימותים ראוי לציין, מעבר לדברים שכבר צוינו לעיל, כי במהלך העימות עם המתלוונת מסר הנאם גרסה שאמן דומה בעיקרה לו זו מסר בהודעתו הראשונה, אך שונה בפרטיה (ת/9א), כלהלן:

מכיר אותה (את המתלוונת - ש.א.) מעובודה שלה יש לה בר ואני קלינט בבר. אטמול אני התקשרתי אליה וקבעה איתי בגדוד העברי וטענתי בפנייה לא איחרת והיה איתה בחור וענתה לי שבגלל שיש לה בחור היא התעכבה והבוחר שהיא אמר לי מה אתה רוצה ועניתי לו מה אכפת לך והוא הביא 2 בחורים ואני הلتכתי בלבד ושם עצרו ובនוסף אני שוכב איתה בסכין (ר' ת/3, שורה 10 ואילך).

.26. בחקירה הנגדית נשאל השוטר טקה אילו פעולות נקט נוכח טענת הנאם כי קיימות מצלמות במקומות והшиб שאנו זוכר, גם לאחר שהזogg לו מזכיר שערכ השוטר פינגלט (נ/2). על פי האמור בזיכרון זה, במסגרת החקירה הגיע פינגלט לקיוסק המציג ברכ' הגדור העברי 33, בו ישנן מצלמות, אך בדיקה

שנערכה האירוע דנא לא נקלט בהן, וגם בדיקה שערך לגבי מצלמות בגדור העברי 22 לא העלה תוצאות.

.27 עוד נשאל החוקר טקה, במסגרת חקירותו הנגדית, מדוע לא חקר את הנאשם הלא לגבי החשד של התנגדות למעצר והן לגבי החשד לאיומים על מר דבב; והשיב כלהלן:

ש: בכתב האישום יש טענה שהנאשם איים על החוקר (בב). הטענה היא שהוא אמר לו וכן זה מופיע בכתב האישום, אם הייתה בחוץ בלי מדים, זה היה עלי' ולא עלי'. למה לא חקרת אותו על זה.

ת: זה פעם ראשונה שאני שומע את הדבר הזה. יכול להיות שהזה מופיע בעדות של בינהה. האיומים שבಗינם חקרתי אותו, זה על המתלוננת.

ש: בכתב האישום יש טענה שהשוטר עוז פטאי ביקש לעזור את הנאשם ואז נופף בידיו והתנגד למעצר. למה לא חקרת אותו גם על זה.

ת: כי לא היה צריך בזה. נאמר לי מההמונאים עלי' שאין צורך. הוא מתנגד, ו- 99% מהאנשים מתנגדים. גם לא הזהרתי אותו בעניין זה (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 18 ואילך).

.28 בתום פרשת התביעה הוגש מספר מוצגים, בהם הסיכון (ת/11) ותצלומה (ת/12). כפי שניתן היה להתרשם, מדובר בסיכון קפיצית בעל להב נשלף, הכוללת מצת בידית האחיזה שלה. כמו כן הוגש חוות דעת מומחה, שנערכה במחלה לזייה פלילי (ת/13), אשר קובעת כי שטר הכסף שנתפס אצל הנאשם - בערך נקוב של 100 ל"נ - הינו אכן שטר כסף מזויף.

פרשת ההגנה:

ג.

.29 מטעם ההגנה העיד הנאשם וכן הוגשו שני מסמכים: האחד, פרוטוקול הדיון במעצרו של הנאשם, שנערך עover להגשת כתב האישום, ביום 25.4.14. על האמור בפרוטוקול זה, הטעון המשטרתי ציין כי הנאשם היה בגילוף בעת שנעצר ונדרשת חקירה נוספת שלו בשם "בחקירותו הראשונית היה בגילוף" (ר' נ/1). המסמן השני הוא המזכיר שערך השוטר פינגלט (נ/2), שתואר לעיל.

.30 בחקירתו הראשית ציין הנאשם כי הוא נמצא כבר שבע שנים בישראל, ואת המתלוננת הוא מכיר מ"לפני שנת 2012" (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 24). לדבריו, הוא שימש כ"וועץ" למתלוננת, עד对她 והיה מביא לה קליניטים שייעשו מסיבות אצלה. את האירועים נשוא כתב האישום תיאר הנאשם כלהלן:

ש: מה קרה באותו (לילה) של 25.4 בשעה 00:40 ברחוב הגדור העברי בתל אביב.

ת: חודש לפני כן, בהתחלה רבנו, הריב שהוא אמרה שכתבתי לה משה בפייסבוק, אמרתי דברים לאנשים אחרים, ואני התקשרתי אליה כדי שנשלים, אמרה לי טוב - אחרי שאני אסגור, תחכה לי בדרך, חזרה לבית. ואחרי זה הם באו, היא ועוד שלושה אנשים אותה. ואני הייתי לידה, ליד הבית בשות, אנחנו היינו חברים טובים מאוד, אח"כ היה סכטן בינוינו. הסכטן לא היה בלางן, היא אמרה דיברות עם אנשים משה לא טוב בפייסבוק, ליד תמונה שלי רשות ככה, וכל

העולם מסתכלים, אני התקשורת אליה כדי לדבר, אני לא הלכתי למקום שלא חדש. התקשורת בטלפון בואי נדבר, אמרה לי אני אסגור בשתיים, תחכה לי מתי שאני סוגרת, ניפגש.

ש: אז מה קרה.

ת: אז אני ממחכה וממחכה לה ובשעה 24:00 לא באה, ולא באחת. ובשעה שלוש וחצי ארבע לא יודע, היא באה, אבל אני היתי בתוך בית הבושת, ואני ראייתי אותה עבירה, אני קראתי לה, אבל היו שם שלוש אנשים, אחד חבר שלה ושניים אחרים של החבר שלה. היא אמרה למה קראת לי זונה, אני לא זונה. אתה בן זונה, למה קראת לי זונה, היא רצתה לזרוק עלי את הנעל שלה. האנשים שהיו הם באו לתקוף אותי ואני ברוחתי, זהה. זה מה שהיא. אני לא ברוחתי הרבה, הלכתי למקום השינה שלי.

ש: מה קרה כשהגעת למקום בו אתה ישן.

ת: באו שני שוטרים, היכו אותי, אמרתי להם מה עשית. לקחו אותי לחקירה...

ש: כשהגעת למשטרה מה קרה שם?

ת: עשו עלי חיפוש. תוריד בגדים והכל, והיה תיק ובתוך התקיק כל הדברים שלי היו שם, כרטיס העבודה, סכין גילוח בגדים וכו', וגם המציג של הסיגירה, הייתה שם. טלפונים היה לי כל הדברים שלי בתיק. הוציאו לי הכל. אני משתמש במצב ולפעמים אם יש משהו לסדר לאנשים אני מסדר עם הסכין גם אוכלسلط. זו לא סכין שאני יכול לדקוך איתה (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 8 ואילך).

31. בחקרתו הנגדית חזר הנאשם כי בעבר קיימן עם המתלוונת יחסי מין תמורת תשלום. יחד עם זאת טען הנאשם, כאמור לעיל, כי במועד דנא הוא לא נפגש עם המתלוונת לצורך קיום יחסי מין בתשלום אלא בנסיבות אותן תיאר בחקרתו הראשית, דהיינו: כדי להשלים עם המתלוונת לאחר - כך אליבא דנאשם - שהמתלוונת טענה שהנאשם כתב עליה משחו בפייסבוק. הנאשם הוסיף וטען כי לא איים על המתלוונת עם סכין, וgres שהמתלוונת הטענה שהוא שקר ליה מטעם בית הבושת כאשר היא נמצאת עם החבר שלה, שהוא המתלוון (ר' בפרוטוקול, עמ' 33). בנוסף, הנאשם הכחיש כי איים על השוטר דבב (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 7 ואילך).

ד. דין והכרעה:

(1)

32. כפי שטען ב"כ הנאשם בסיכון, ובצדק, בחקרת המשטרה במקורה דנא נפלו כמו וכמה פגמים, החל מריאותה. בין השוטרים שהגיעו לזרעה לבין המתלוונת והמתלוון נתגלו קשיי תקשורת מהותיים. לא היה במקומות שונים אחר שיכל היה לתרגם, ועל פניו הדברים התקשרות - באנגלית רצוצה או ב"תערובת של שפה", כהגדרת המתלוונת - הייתה לקויה. כך, למשל, הגם שהשורח חיטוב טען כי בירר היטב את הדברים עם המתלוונת והוא עמדה על הטענה שהחשוד ניסה לשודד את המתלוונת, הרי

שני המתלוננים מתעקשים וטוענים כי לא דברו על דרישת כסף אלא על כך שהנאשם קילל את המתלוננת ושלף סכין כלפיה.

.33. בנוסף, גם בחקירה הנאשם נפלו פגמים מהותיים:

ראשית, הנאשם כלל לא נחקר לגבי שתיים מתוך ארבע העבירות בהן הוא מואשם בכתב האישום, דהיינו: העבירה של שימוש בכוח או באיוםים כדי למנוע מעוצר חוקי, והעבירה של איוםים (על השוטר מר דבב). בהקשר זה יצון כי המחדל של אי חקירה בעניין האיוםים על השוטר דבר הינו חמור במיוחד, שכן לא מדובר בפרט הקשור לעבירות לגביין ממשילא נחקר החשוד אלא באירוע נפרד עצמאית מזו, ועל כן באירוע חקירתה הנאשם לגביין היה כדי לפגוע ביכולתו להתגונן בעניין זה. עוד יש להעיר, בהקשר זה, כי כפי שצווין לעיל החוקר טקה טען במהלך חקירתו הנגדית שהוא לראשונה שמע על כך שהנאשם מואשם באיוםים על השוטר דבב.

שנית, הנאשם נחקר על ידי החוקר דבב בעודו בגילופין, כאשר איןו יציב וכאשר ריח חזק של אלכוהול נודף מפיו. חקירתו זו נעשתה, כאמור, בשפה האנגלית-בריטית, על פי בקשתו התמורה של הנאשם שבגילופין, על אף שהנאשם דובר - כמו החוקר - את השפה הטיגרית.

.34. ואם לא די בכך אלה, גם בניסוח כתב האישום נפלו פגמים. כאמור לעיל, בכתב האישום הואשם הנאשם בזיוף שטר הכסף, גם שעבודות כתב האישום אינן מגלות עבירה זו. בנוסף, מתוך עבודות כתב האישום לא ברור מהם האיוםים בהם מואשם הנאשם בעניינה של המתלוננת. כל שמצוין בעבודות הוא הוא שהנאשם קילל את המתלוננת, ועל כן לא ברור במה התבטאו האיוםים. אמןם בהמשך הדברים מצווין כי הנאשם שלף סכין וניסה לזכור את המתלוננים, אך הנאשם אינו מואשם בעבירות של ניסיון תקיפה או תקיפה, וגם לא נטען בכתב האישום כי שליפת הסכין היא המגבשת את האיוםים בהם מואשם הנאשם. בנוסף, מתוך כתב האישום לא ברור שהוא עוסק בשתי עבירות של איוםים, שכן הדבר אינו מצוין בהוראות החיקוק שלפיהן הואשם הנאשם. בהקשר זה יועץ עוד, כי כתב האישום אינו מצוין שלאחר שנתפס הנאשם הוא אימץ על המתלוננת כי ירצה אותה, אך זאת נראה מושם שטעה זו לא הופיעה בגרסת המתלוננת במשטרת ונשמעה רק לפני.

.35. לבסוף, הריאות שהובאו לפני אין יכולות לבסס את האישום בעבירה של שימוש בכוח או באיוםים כדי למנוע מעוצר חוקי. כאמור, כל שנאמר בדו"ח הפעולה שערך מר פתאי (ת/7) הוא שעובר לככילה הנאשם היזז את ידיו לצדים. מדובר בהתנגדות מינורית, אם בכלל, ואין תמה אפוא שהחוקר טקה ראה בה זאת שיאן צורך לחזור את הנאשם לגבייה.

.36. יחד עם זאת ולמרות זאת, המתלוננים העידו לפני ומסרו באופן ישיר ואותנטי את גרסתם, שאף עמדה בבדיקה החקירה שכגד. על סמך עדויותיהם אלה יש לקבוע כי עיקר מהלך האירוע דנא היה כלהלן: הנאשם ראה את המתלוננת חולפת במקום, קרא לה, משלא ענתה לו החל לקליל אותה, יצא לקראתה והחל לנופף לפניה, ולאחר מכן גם לפני המתלונן, בסכין. עדויותיהם של המתלוננים היו ברורות ומשמעותן וניכרו בהן אותות האמת. דווקא העובדה שהמתלוננים התעקשו על כך שהנאשם לא דרש מהם כסף - גם לאחר שעומטו עם גרסתו של השוטר חיטוב - מצביעת בבירור על כך שהם לא ניסו להעצים את האירוע, להוסיף לו נופך או להזיק לנאים, וממילא על כך שהדברים שנכתבו בעניין זה על ידי השוטר מקרים בקשרים בתקשרות.

.37. מנגד, גרסתו של הנאשם הינה בעיתית ומתרגרה, ולא ניתן להסתמך עליה. דברי הנאשם אודות לכך

שקיים יחסינו מין עם המתלוונת בעבור תשלום כסף, ובמיוחד האופן הבוטה בו הטיח את הדברים במתلون - בין זוגה של המתלוונת - במהלך העימות שנערך ביניהם, מעוררים רושם של התגוררות מכוונת. בנוסף, הדברים אינם מתישבים עם טענת הנאשם עצמו לפיה המתלוונת עבדה בברר והוא עז לה בענייני עבودתה זו, כאשר מהקשר הדברים ברור שלא מדובר בעבודה כיצאנית.

גרסתו של הנאשם גם אינה מתישבת עם שורת ההיגיון ואינה קונסיסטנטית. בחקירותיו במשטרתו טען הנאשם כי הפגיעה עם המתלוונת במועד נושא כתוב האישום נקבעה לצורך קיום יחסינו מין בתשלום. יחד עם זאת, לכואורה נראה מתיוך הגרסה כי המתלוונת מראה סירבה לדבר (ר' ברישא להודעתו הראשונה, ת/9א) ועל כן לא ברורה טענת הנאשם כי השניים אמנים קבעו להיפגש. כך או כך, במהלך עדותו לפניו סיפר הנאשם סיפור אחר לחלוטין, כפי שפורט לעיל. טענת הנאשם בעדותו לפני היתה, כאמור, כי במועד האירוע נושא כתוב האישום הוא כלל לא קבע עם המתלוונת מפגש לצורך קיום יחסינו מין בתשלום, אלא קבע מפגש לצורך בירור והtpfיסות, אשר נדרשו בשל טענות מצד המתלוונת בעניין דברים שהנ帀ם כתוב עליה בפייסבוק.

אכן, לא ניתן לשולח כי חלק מחוסר ההיגיון הפנימי וחוסר העקביות שבגרסת הנאשם נובע מבעיות תקשורת ותרגום, ועל כן אין ליתן לקשים ולתמהות אלה משקל ראוי רב. יחד עם זאת, עדין ניתן לראות בבירור כי גרסת הנאשם היא גרסה מתוגה ולעומתיה כלפי המתלוון, ומתחמקת לגופו של עניין, כך שלא ניתן להאמן. זה גם היה הרושם הבירור במהלך עדותו של הנאשם לפני החקירה, בה החל הנאשם לספר סיפור, שאין לו זכר בחומר החקירה, על מחלוקת אודות דברים שנכתבו (לדבריו לטענת המתלוונת) בפייסבוק. בהקשר זה יש גם מקום להתייחס לגרסת הנאשם שלפיה הסיכון - אשר בהחזקתה הוא הודה - שימשה לו לאכילתسلط. כאמור, מדובר בסיכון קפיצית, שעל פני הדברים, גם נוכח גודלה, אינה נראהית בסיכון המשמש לאכילתسلط (ר' גם התצלום ת/12), וטענת הנאשם בעניין זה אינה מסתバラת.

לבסוף יש לקבע, במישור העובדתי, כי בעת האירועים נושא כתוב האישום היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, ולמצער כי ספק סביר בעניין זה. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי בהקשר זה יש משמעות ראייתית כאמור בפרוטוקול המעצר (נ/1). בנוסף, לא ניתן להזכיר כי על פי הראיות שהוגשו לפני אף מספר שעות לאחר האירועים, בتحונית המשטרה בשעות הבוקר, עדין היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, וזאת הן במהלך הובילתו לחקירה (ר' ת/1) והן בחקירה עצמה (ר' ההודעה ת/9א). חקירתו הנ"ל של הנאשם החלה בשעה 27:08, ארבע שעות לאחר האירועים נושא כתוב האישום, ובתחילת החקירה מדווח צייר החוקר כי הנאשם לא יציב ומדיף ריח חזק של אלכוהול.

(2) המישור המשפטי:

המסקנה המשפטית המתחייבת, נוכח התשתית העובדתית הנ"ל, היא כי לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירות אויומים, הן כלפי השוטר דבב והן כלפי המתלוונת (בהתנה שחרף ניסוחו הלקי של כתוב האישום יש לקרוא אותו כולל אישום באויומים בלבד), ועל כן יש לזכותו מביצוען של עבירות אלה. הלכה היא, כי כאשר מדובר בעבירות מטרה כגון דא, לא ניתן להרשיע ב冤יעוץ את מי שהיה נתון בזמן הביצוע הנטען במצב של שכנות. כאמור, הראיות שהובאו לפני מצבייעות על כך שהנ帀ם אמנים היה במצב של שכנות - הן במועד המפגש עם המתלווננים והן בעת חקירתו על ידי השוטר דבב - ולמצער כיים ספק סביר בעניין זה, ספק שמננו זכאי הנאשם ליהנות.

.42. לעניין עבירות האיומים כלפי השוטר דבר יש גם לציין את העובדה שהנאשם כלל לא נחקר בענייניה. לא כאן המקום לעורוך דין מוקף בשאלת המשמעות של היעדר חקירה, ומילא של היעדר מתן הזדמנות לנאים להtagונן ולהעלות את גרסתו במועד המוקדם ביותר האפשרי. יחד עם זאת, כפי שכבר צוין לעיל, האיומים הנטענים כלפי מר דבר אינם בבחינת פרט מתוך אירוע או פרשה שלגביהם נחקר הנאשם מילא, אך שניתנה לו הזדמנות להעלות את גרסתו בעניין, אלא הם מגבשים אירוע נפרד ועצמאית ביחס אליהם. בנסיבות אלה באז חקירתו לגבי אירוע זה הייתה משומם פגיעה ביכולתו של הנאשם להtagונן לגבי ובכך יש תמייה נוספת במסקנת הזכוי מעבירה זו.

.43. מסקנת זכוי מתחייבת גם לגבי העבירה של שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעוצר חוקי, שזכה אף לגבי לא נחקר הנאשם. כאמור, הראות שהובאו לפני - דוח הפעולה שערך מר פתאי (ת/7) - מצביעות על התנגדות מינורית, אם בכלל, של הנאשם לכבלתו, בכך שהזיז את ידיו, ועל פניו הדברים אין מדובר בהתקנות המגבשת את היסוד העובדתי הנדרש בעבירה זו.

.44./noteworthy, אם כן העבירות של החזקת שטר כסף מזויף והחזקת סכין למטרה לא כשרה. באשר לעבירה של החזקת שטר כסף מזויף, מעבר לכך שעובדת היות שטר הכסף מזויף והזחה באמצעות חוות דעת מומחה (ת/13), הרי שבמסגרת העימות שנערך בין הנאשם לבין המתלוונת התייחס הנאשם כאמור לשטר הכסף המזויף והודה מפורשות כי קיבל אותו לרשותו בידועו שהוא מזויף. העובדה שהנאשם טען כי החזק בشرط על מנת להחזירו למי שנתן לו אותו אינה מעלה ואינה מorigה, ואין בה כדי לאיין את העבירה.

.45. באשר לעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, אין מחלוקת כי הנאשם החזק בסכין ברשות הרבים והנאשם אף הודה בכך מפורשות. בנסיבות אלה אין ממשמעות לסתירה שנתגלתה בעדותו של השוטר חייטוב, שכאמור בבית המשפט טען שהסכין בצבאה מכיס מכיסו של הנאשם, בעוד שבדו"ח הפעולה שערך רשם שהסכין בצבאה מכיס תיקו של הנאשם. אכן, לא ברור מדוע במהלך עדותו הפנה השוטר חייטוב לדוח הפעולה וטען כי שם רשום שהסכין הייתה בכסים המכנסיים, כאשר מדובר בטעות, אך בנסיבות הנ"ל אין בכך כדי לשנות.

.46. ב"כ הנאשם טען כי החיפוש שנערך בכליו של הנאשם, אשר במהלך נטפס הסקין, היה חיפוש בלתי חוקי ועל כן לא ניתן לקבל את הראות אותן הניב החיפוש. ואולם, אין לקבל טענה זו. החיפוש נערך לאחר שהמתלוונים התלוננו על כך שהנאשם הניף כלפייהם סכין. בנסיבות אלה הייתה לשוטרים תשתיית ראייתית די והותר על מנת לעורק חיפוש בכליו של הנאשם ועל גופו, בפרט בשלפי הטענה החשוד הסכים לחיפוש. מכל מקום, כך או כך, אין יסוד לטענה כי מדובר בחיפוש שנערך ללא עילה ולא סיבה מספקת ומילא אין הצדקה לפטילת ראיות שנטפסו במהלך נטפסו של החיפוש.

.47. השאלה היא, אם כן, אם הנאשם החזק את הסקין ברשותו, מחוץ לתחום ביתו או חציוו, למטרה כשרה. לעניין זה, הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, שלפיהן הואשם הנאשם, מעבירות את הנTEL להוכיח כי החזקת סכין הייתה למטרה כשרה אל הנאשם. והנה, במקרה דנא, על פני הדברים, הנאשם לא עמד בנTEL זה. גם אם נתעלם מהעובדת שהנאשם השתמש בסכין על מנת לנפנוף בו כלפי בני אדם, וגם אם נתעלם מהקשה להסתמך על גרסתו של הנאשם באופן כללי, כפי שהסביר ונזכר לעיל, הרי שעדין של הנאשם מלהוכיח מטרת כשרה להחזקת הסקין מהטעם פשוטה שהסביר שנתן, לפיו מדובר בסכין לאכילתسلط, הינו כאמור מופרך על פניו. הנאשם גם הוסיף וטען שהוא משתמש בסכין כדי ל"סדר" דברים, אך לא ברור במה דברים אמרום ומכל מקום אין בכך הוכחה להחזקה למטרה כשרה.

.48 אשר על כן ולאור כל המקובל אני קובע כדלקמן:

אני מזכה את הנאשם מביצוע העבירות של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, ו שימוש בכוח או באיוםים כדי למנוע מעוצר חוקי, לפי הוראות סעיף 47(א) לפקודת.

אני מרשים את הנאשם בעבירות של החזקת אגרוףן או סכין למטרה לא כשרה, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, והחזקת שטר כסף מזויף, לפי הוראות סעיף 462(2) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ה, 30 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.